

ἔνθ' αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδῃ Παλλὰς Ἀθήνη
δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἴν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
Ἀργείοισι γένοιτο ἰδὲ κλέος ἔσθλον ἄροισι·
δαΐε οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ
ἀστέρ' ὄπωρινῶ ἑναλίγκιον, ὅς τε μάλιστα
λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος ὠκεανοῖο·
τοῖόν οἱ πῦρ δαΐεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,
ᾧρσε δέ μιν κατὰ μέσσον ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.

ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς ἀμύμων
ἱρεὺς Ἥφαιστοιο· δῶκε δέ οἱ υἱέες ἦστην
Φηγεὺς Ἰδαῖός τε μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
τῶ οἱ ἀποκρινθέντε ἐναντίω ὀρμηθήτην·
τῶ μὲν ἀφ' ἵπποιον, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὄρνυτο πεζός.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες
Φηγεὺς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
Τυδεΐδῃ δ' ὑπὲρ ὤμων ἀριστερόν ἦλυθ' ἀκωκὴ
ἔγχος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ὄρνυτο χαλκῶ
Τυδεΐδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
ἀλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάζιον, ὥσε δ' ἀφ' ἵππων.
Ἰδαῖός δ' ἀπόρουσε λιπῶν περικαλλέα δίφρον,
οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·
οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
ὡς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχήμενος εἶη.
ἵππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς
δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον υἱὲ Δάρητος
τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφι,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
χειρὸς ἔλοῦσ' ἐπέεσσι προσηύδα θεοῦρον Ἄρηα·
Ἄρες Ἄρες βροτολοιγὲ μαιφόνε τειχεσιπλήτα
οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατήρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ,
νώϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;

ὣς εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θεοῦρον Ἄρηα·
τὸν μὲν ἔπειτα καθείσεν ἐπ' ἠϊόντι Σκαμάνδρῳ,
Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἀρχὸν Ἀλιζώνων Ὀδίων μέγαν ἔκβαλε δίφρου·
πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε,
δούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ.

Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο Μήονος υἱὸν
Βῶρου, ὅς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει.
τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχρῃ μακρῶ
νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὤμων·
ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλε.

τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες·
υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον αἴμονα θήρης

Ἄτρείδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχει ὄξυόεντι
ἔσθλόν θηρητῆρα· δίδαξε γάρ Ἄρτεμις αὐτῇ
βάλλειν ἄγρια πάντα, τά τε τρέφει οὖρεσιν ὕλη·
ἀλλ' οὐ οἱ τότε γε χραῖσμι' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
οὐδὲ ἐκηβολίαί ἦσιν τὸ πρὶν γε κέκαστο·
ἀλλὰ μιν Ἄτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μετάφρενον οὐτασε δουρὶ
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε,
ἦριπε δὲ πρηνῆς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν
Ἄρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας εἴσας
ἀρχεκάκους, αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γέγοντο
οἱ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὐ τι θεῶν ἐκ θέσφατα ἦδη.
τὸν μὲν Μηριόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων
βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιόν· ἦ δὲ διαπρὸ
ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἦλυθ' ἀκωκή·
γνύξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, θάνατος δὲ μιν ἀμφεκάλυψε.

Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης Ἀντήνορος υἱὸν
ὃς ῥά νόθος μὲν ἦν, πύκα δ' ἔτρεφε διὰ Θεανῶ
ἴσα φίλοισι τέκεσσι χαριζομένη πόσει ᾧ.
τὸν μὲν Φυλείδης δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξείῃ δουρὶ·
ἀντικρὺ δ' ἄν' ὀδόντας ὑπὸ γλώσσαν τάμε χαλκός·
ἦριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν.

Εὐρύπυλος δ' Εὐαιμονίδης Ὑψήνορα δῖον
υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὃς ῥά Σκαμάνδρου
ἀρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὧς τίετο δήμῳ,
τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον
φασγάνῳ ἀίξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν·
αἱματόεσσα δὲ χεῖρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

ὧς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὕσμινην·
Τυδείδην δ' οὐκ ἂν γνοιῆς ποτέροισι μετεῖη
ἢ μετὰ Τρώεσσι ὀμιλέοι ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.
θῦνε γὰρ ἄμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι εἰοικῶς
χειμάρρῳ, ὃς τ' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
τὸν δ' οὐτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμένοι ἰσχανόωσιν,
οὐτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων
ἐλθόντ' ἔξαπίνης ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς ὄμβρος·
πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν·
ὧς ὑπὸ Τυδείδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες
Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον πολέες περ ἑόντες.

τὸν δ' ὧς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
θύνοντ' ἄμ πεδίον πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
αἰψ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,
καὶ βάλ' ἐπαίσσοντα τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὦμον

θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς οἴστος,
ἀντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ.
τῶ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
ὄρνυσθε Τρῶες μεγάθυμοι κέντορες ἵππων·
βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ἔφημι
δήθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερόν βέλος, εἰ ἔτεόν με
ῶρσεν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσεν,
ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵπποιον καὶ ὄχεσφιν
ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη Καπανηΐον υἱόν·
ὄρσο πέπον Καπανηϊάδη, καταβήσεο δίφρου,
ὄφρα μοι ἐξ ὤμοιο ἐρύσσης πικρὸν οἴστόν.

ὣς ἄρ' ἔφη, Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
πάρ δὲ στάς βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὤμου·
αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
δὴ τότε ἔπειτ' ἠρᾶτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
κλυθὶ μευ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη,
εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
δηΐῳ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι Ἀθήνη·
δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἐλεῖν καὶ ἐς ὄρμην ἔγχεος ἐλθεῖν
ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μέ φησι
δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο.

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἑλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν·
ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
θαρσῶν νῦν Διομήδης ἐπὶ Τρῶεσσι μάχεσθαι·
ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρῴϊον ἦκα
ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἵππότης Τυδεύς·
ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον ἢ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρ' εὐ γιγνώσκῃς ἡμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
τῶ νῦν αἶ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἴκηται
μή τι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τὴν γ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῶ.

ἦ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τυδείδης δ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη
καὶ πρὶν περ θυμῶ μεμαῶς Τρῶεσσι μάχεσθαι·
δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος ὡς τε λέοντα
ὄν ρά τε ποιμὴν ἀγρῶ ἐπ' εἰροπόκοις οἴεσσι
χραύση μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον οὐδὲ δαμάσση·
τοῦ μὲν τε σθένος ῶρσεν, ἔπειτα δὲ τ' οὐ προσαμύνει,
ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται·
αἶ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθῆς ἐξάλλεται αὐλῆς·
ὡς μεμαῶς Τρῶεσσι μίγη κρατερὸς Διομήδης.

ἐνθ' ἔλεν Ἀστύνοον καὶ Ὑπεύρονα ποιμένα λαῶν,
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκῆρεϊ δουρί,
τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὤμον
πληξ', ἀπὸ δ' αὐχένος ὤμον ἐέργαθεν ἠδ' ἀπὸ νώτου.

τούς μὲν ἕασ', ὃ δ' ἸΑβαντα μετώχετο καὶ Πολύειδον
υἱέας Εὐρυδάμαντος ὄνειροπόλοιο γέροντος·
τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὃ γέρων ἐκρίνατ' ὄνειρους,
ἀλλὰ σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε·
βῆ δὲ μετὰ Ζάνθόν τε Θόωνά τε Φαίνοπος υἱε
ἄμφω τηλυγέτω· ὃ δὲ τείρετο γήραϊ λυγρῶ,
υἷον δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
ἔνθ' ὃ γε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν
ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
λείπ', ἐπεὶ οὐ ζῶοντε μάχης ἐκνοστήσαντε
δέξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.

ἔνθ' υἱας Πριάμοιο δὺω λάβε Δαρδανίδαο
εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας Ἰεχέμμονά τε Χρομίον τε.
ὡς δὲ λέων ἐν βουσί θορῶν ἐξ αὐχένα ἄξει
πόρτιος ἢ βροὺς ξύλοχον κάτα βοσκομενάων,
ὡς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
ἵππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν.

τὸν δ' ἴδεν Αἰνεΐας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,
βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος εἴ που ἐφεύροι·
εὖρε Λυκάονος υἷον ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο ἔπος τέ μιν ἀντίον ἠΐδα·
Πάνδαρε ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοὶ
καὶ κλέος; ᾧ οὐ τίς τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὐχεται εἶναι ἀμείνων.
ἀλλ' ἄγε τῶδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος Διὶ χεῖρας ἀνασχῶν
ὅς τις ὄδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
εἰ μὴ τις θεὸς ἐστι κοτεσσάμενος Τρῶεσσι
ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπι μῆνις.

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Αἰνεΐα Τρῶων βουληφόρε χαλκοχιτώνων
Τυδείδη μιν ἔγωγε δαίφρονι πάντα εἶσκω,
ἀσπίδι γιγνώσκων αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ' εἰ θεὸς ἐστίν.
εἰ δ' ὃ γ' ἀνὴρ ὅν φημι δαίφρων Τυδέος υἱὸς
οὐχ ὃ γ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι
ἔστηκ' ἀθανάτων νεφέλη εἰλυμένος ὦμους,
ὅς τούτου βέλος ὠκύ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλη.
ἦδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλον ὦμον
δεξιὸν ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο·
καὶ μιν ἔγωγ' ἐφάμην Αἰδωνῆϊ προϊάψειν,
ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεὸς νύ τίς ἐστι κοτήεις.
ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα τῶν κ' ἐπιβαίην·
ἀλλὰ που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι
ἐστᾶσι κρὶ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν·

ἵπποισιν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·

ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·
ἵππων φειδόμενος, μὴ μοι δευοίατο φορβῆς
ἀνδρῶν εἰλομένων εἰωθότες ἔδμεναι ἄδην.
ὣς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα
τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν.
ἦδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα
Τυδείδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέροισιν
ἀτρεκές αἴμ' ἔσσευα βαλὼν, ἦγειρα δὲ μᾶλλον.
τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
ἦματι τῷ ἐλόμην ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν
ἠγεόμην Τρώεσσι φέρων χάριν Ἑκτορι δίω.
εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσι
πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα,
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς
εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῶ ἐν πυρὶ θείην
χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμῶλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.

τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας Τρώων ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα·
μὴ δ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
πρὶν γ' ἐπὶ νῶ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσῃ, ὄφρα ἴδῃαι
οἷοι Τρώοιοι ἵπποισι ἐπιστάμενοι πεδίοιο
κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι·
τῷ καὶ νῶϊ πόλιν δὲ σαώσετον, εἴ περ ἂν αὐτε
Ζεὺς ἐπὶ Τυδείδῃ Διομήδῃ κῦδος ὀρέξῃ.
ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα
δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι ὄφρα μάχωμαι·
ἦε σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποισι.

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Αἰνεΐα σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἠνία καὶ τεῶ ἵππων·
μᾶλλον ὑφ' ἠνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
οἴσετον, εἴ περ ἂν αὐτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν·
μὴ τῷ μὲν δείσαντε ματήσετον, οὐδ' ἐθέλητον
ἐκφερέμεν πολέμοιο τεὸν φθόγγον ποθέοντε,
νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱός
αὐτῷ τε κτείνῃ καὶ ἐλάσσει μώνυχας ἵππους.
ἀλλὰ σὺ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῶ ἵππων,
τὸν δὲ δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὄξεϊ δουρί.

ὣς ἄρα φωνήσαντες ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες
ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους.
τοὺς δὲ ἴδε Σθένης Καπανῆϊος ἀγλαὸς υἱός,
αἴψα δὲ Τυδείδῃ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τυδείδῃ Διομήδῃ ἐμῷ κεχαρισμένῃ θυμῷ,
ἄνδρ' ὀρώω κρατερῷ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι
ἴν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν τόξων ἐὺ εἰδὼς
Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὐχεται εἶναι·
Αἰνεΐας δ' υἱὸς μὲν ἀμύμονος Ἀγχίσαιο
εὐχεται ἐγγεγάμεν, μήτηρ δὲ οἷ ἔστ' Ἀφροδίτη.

ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδέ μοι οὕτω
θῦνε διὰ προμάχων, μή πως φίλον ἦτορ ὀλέσσης.

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερός Διομήδης·
μή τι φόβον δ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδὲ σὲ πεισέμεν οἶω.
οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶς
ἀντίον εἴμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἔῃ Παλλὰς Ἀθήνη.
τούτῳ δ' οὐ πάλιν αὐτίς ἀποίσειτον ὠκέες ἵπποι
ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἴ γ' οὖν ἕτερός γε φύγησιν.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
αἶ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ
ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
αὐτοῦ ἔρυκακέειν ἐξ ἄντυγος ἠνία τείνας,
Αἰνεῖο δ' ἐπαίξαι μεμνημένος ἵππων,
ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
τῆς γάρ τοι γενεῆς ἧς Τρωί περ εὐρύοπα Ζεὺς
δῶχ' υἱὸς ποιήν Γανυμήδεος, οὐνεκ' ἄριστοι
ἵππων ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶ τ' ἠελίον τε,
τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης
λάθρη Λαομέδοντος ὑποσχῶν θήλεας ἵππους·
τῶν οἱ ἔξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη.
τούς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
τῷ δὲ δὴ Αἰνεῖα δῶκεν μῆστωρε φόβοιο.
εἰ τούτῳ κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέος ἐσθλόν.

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
τῷ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους.
τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
καρτερόθυμε δαίφρον ἀγαυοῦ Τυδέος υἱέ
ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο πικρὸς ὀϊστός·
νῦν αὐτ' ἐγχείῃ πειρήσομαι αἶ κε τύχωμι.

ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος
καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διὰ πρὸ
αἰχμῆ χαλκείῃ πταμένη θώρηκι πελάσθη·
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
βέβληται κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' οἴω
δηρὸν ἔτ' ἀνσχῆσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὐχος ἔδωκας.

τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερός Διομήδης·
ἤμβροτες οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶϊ γ' οἴω
πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.

ὥς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη
ῥῖνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνήν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
αἰχμῆ δ' ἐξελύθη παρὰ νεῖατον ἀνθερεῶνα·
ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
αἰόλα παμφανόωντα, παρέτρεσαν δὲ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Αινείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρί τε μακρῶ
δείσας μὴ πῶς οἱ ἐρυσαιάτο νεκρὸν Ἀχαιοί.
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ βαίνει λέων ὡς ἀλκί πεποιθῶς,
πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην,
τὸν κτάμεναι μεμαῶς ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι
σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδείδης μέγα ἔργον ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
οἶοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὁ δὲ μιν ρέα πάλλε καὶ οἶος.
τῶ βάλεν Αἰνείαιο κατ' ἰσχίον ἔνθά τε μηρὸς
ἰσχύῳ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσι·
θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
ᾧσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος· αὐτὰρ ὁ γ' ἦρωσ
ἔστη γνύξ ἐριπῶν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψε.

καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγχίση τέκε βουκολέοντι·
ἀμφὶ δ' ἐὸν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήχھے λευκῶ,
πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμα κάλυπεν
ἔρκος ἔμεν βελέων, μὴ τις Δαναῶν ταχυπῶλων
χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

ἣ μὲν ἐὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο·
οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιῶν
τάων ἅς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
ἀλλ' ὁ γε τοὺς μὲν εὐὸς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου ἐξ ἀντυγος ἠνία τείνας,
Αἰνείαιο δ' ἐπαίξας καλλίτριχας ἵππους
ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ ἐτάρω φίλῳ, ὃν περὶ πάσης
τίεν ὀμηλικίης ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη,
νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· αὐτὰρ ὁ γ' ἦρωσ
ν ἵππων ἐπιβὰς ἔλαβ' ἠνία σιγαλόεντα,
αἶψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους
ἐμμεμαῶς· ὁ δὲ Κύπριν ἐπῶχετο νηλεὶ χαλκῶ
γιγνώσκων ὃ τ' ἀναλκίς ἔην θεός, οὐδὲ θεάων
τάων αἴ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κἀτα κοιρανέουσιν,
οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίῃ οὔτε πτολίπορθος Ἴενω.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὀμιλον ὀπάζων,
ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς
ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὄξεί δουρὶ
ἀβληχρήν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
πρυμνὸν ὑπὲρ θέναρος· ῥέε δ' ἄμβροτον αἶμα θεοῖο
ἰχώρ, οἶός πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν·
οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἶθοπα οἶνον,
τοῦνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
ἣ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἔο κάββαλεν υἱόν·
καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
κυανέῃ νεφέλῃ, μὴ τις Δαναῶν ταχυπῶλων
χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο·
τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
εἶκε Διὸς θυγάτηρ πολέμου καὶ δηϊοτῆτος·

ἢ οὐχ ἄλις ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις;
εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσῃαι, ἢ τέ σ' οἴω
ριγήσειν πόλεμόν γε καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθῃαι.

ὥς ἔφαθ', ἢ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσετο, τείρετο δ' αἰνῶς·
τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλοῦσα ποδήνεμος ἔξαγ' ὀμίλου
ἄχθομένην ὀδύνησι, μελαίνετο δὲ χροῖα καλόν.
εὔρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἴρη
ἦμενον· ἠέρι δ' ἐγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππω·
ἢ δὲ γνῦξ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο
πολλὰ λισσομένη χρυσάμπυκας ἦτεεν ἵππους·
φίλε κασίγνητε κόμισαί τέ με δός τέ μοι ἵππους,
ὄφρ' ἐς Ὀλυμπον ἴκωμαι ἴν' ἀθανάτων ἔδος ἐστί.
λίην ἄχθομαι ἔλκος ὃ με βροτὸς οὔτασεν ἀνὴρ
Τυδείδης, ὃς νῦν γε καὶ ἄν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.

ὥς φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἴρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους·
ἢ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ,
πάρ δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε καὶ ἠνία λάζετο χερσί,
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέστην.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκοντο θεῶν ἔδος αἰπὺν Ὀλυμπον·
ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποδήνεμος ὠκέα Ἴρις
λύσσασ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ·
ἢ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δι' Ἀφροδίτη
μητρὸς ἔης· ἢ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξε ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε φίλον τέκος Οὐρανίωνων
μασιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῆ;

τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη·
οὔτά με Τυδέος υἱὸς ὑπέρθυμος Διομήδης,
οὔνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο
Αἰνεΐαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,
ἀλλ' ἤδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.

τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διώνη, δῖα θεάων·
τέτλαθι τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ·
πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἐξ ἀνδρῶν χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
τλή μὲν Ἴρης ὅτε μιν Ὠτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης
παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ·
χαλκῆ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας·
καὶ νῦν κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἴρης ἄτος πολέμοιο,
εἰ μὴ μητρυιῆ περικαλλῆς Ἡερίβοια
Ἐρμέα ἐξήγγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἴρη
ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δὲ ἐ δεσμὸς ἐδάμνα.
τλή δ' Ἴρη, ὅτε μιν κρατερός πάϊς Ἀμφιτρύωνος
δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν οἴστῳ τριγλώχινι
βεβλήκει· τότε καὶ μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
τλή δ' Αἴδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν οἴστόν,
εὔτε μιν ὠυτὸς ἀνὴρ υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο
ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν·
αὐτὰρ ὃ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον

κῆρ ἀχέων ὀδύνησι πεπαρμένος· αὐτὰρ οἴστος
ὦμω ἐνι στιβαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν.
τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων
ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γε τέτυκτο.
σχέτλιος ὀβριμοεργὸς ὃς οὐκ ὄθεται αἴσυλα ῥέζων,
ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεοὺς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι.
σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνήκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱὸς
ὅττι μάλ' οὐ δηναῖος ὃς ἀθανάτοισι μάχηται,
οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτήτος.
τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι,
φραζέσθω μὴ τίς οἱ ἀμείνων σεῖο μάχηται,
μὴ δὴν Αἰγιάλεια περίφρων Ἀδρηστίνη
ἔξ ὕπνου γοόωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρη
κουρίδιον ποθέουσα πόσιν τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν
ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδης ἵπποδάμοιο.

ἦ ῥα καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὁμόργνη·
ἄλθετο χεῖρ, ὀδύνη δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
αἷ δ' αὐτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ζεῦ πάτερ ἦ ῥα τί μοι κεχολώσεται ὅττι κεν εἴπω;
ἦ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιϊάδων ἀνιείσα
Τρωσὶν ἅμα σπέσθαι, τοὺς νῦν ἐκπαγλα φίλησε,
τῶν τινα καρρέζουσα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων
πρὸς χρυσοῦ περόνη καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.

ὣς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσοῦν Ἀφροδίτην·
οὐ τοι τέκνον ἐμὸν δέδοται πολεμήϊα ἔργα,
ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
ταῦτα δ' Ἄρηϊ θεῶ καὶ Ἀθήνη πάντα μελήσει.

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Αἰνεΐα δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
γιγνώσκων ὅ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο, ἴετο δ' αἰεὶ
Αἰνεΐαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
τρὶς δὲ οἱ ἐστυφέλιξε φαινήν ἀσπίδ' Ἀπόλλων·
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
φράζεο Τυδείδη καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν
ἴσ' ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὐ ποτε φῦλον ὁμοῖον
ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.

ὣς φάτο, Τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω
μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Αἰνεΐαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων
Περγάμω εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γε τέτυκτο.
ἦτοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινό τε·

αὐτὰρ ὃ εἶδωλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
αὐτῶ τ' Αἰνεΐα ἴκελον καὶ τεύχεσι τοῖον,
ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδώλω Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
δήουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήϊά τε πτερόεντα.
δὴ τότε θοῦρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
ἄρες ἄρες βροτολοιγὲ μαιφόνε τειχεσιπλήτα,
οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθῶν
Τυδεΐδην, ὅς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῶ,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῶ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.

ὣς εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρη,
Τρῶας δὲ στίχας οὔλος Ἄρης ὄτρυνε μετελθῶν
εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῶ ἠγήτορι Θρηκῶν·
υἷάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν·
ὦ υἱεῖς Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος
ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς;
ἦ εἰς ὃ κεν ἀμφὶ πύλης εὖ ποιητῆσι μάχωνται;
κεῖται ἀνὴρ ὃν ἴσον ἐτίομεν Ἔκτορι δῖῳ
Αἰνεΐας υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο·
ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἐταῖρον.

ὣς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
ἔνθ' αὖ Σαρπηδῶν μάλα νείκεσεν Ἔκτορα δῖον·
Ἔκτορ πῆ δὴ τοι μένος οἴχεται ὃ πρὶν ἔχεσκες;
φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἠδ' ἐπικούρων
οἶος σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσι.
τῶν νῦν οὔ τιν' ἐγὼ ιδέειν δύναμ' οὐδὲ νοῆσαι,
ἀλλὰ καταπτώσσουσι κύνες ὡς ἀμφὶ λέοντα·
ἡμεῖς δὲ μαχόμεσθ' οἵ πέρ τ' ἐπίκουροι ἔνειμεν.
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μάλα τηλόθεν ἤκω·
τηλοῦ γὰρ Λυκίῃ Ζάνθῳ ἔπι δινήεντι,
ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν,
κὰδ δὲ κτήματα πολλά, τὰ ἔλδεται ὅς κ' ἐπίδευής.
ἀλλὰ καὶ ἴσους Λυκίους ὄτρύνω καὶ μέμον' αὐτὸς
ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὔ τί μοι ἐνθάδε τοῖον
οἶόν κ' ἦε φέροιεν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγοιεν·
τύνη δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις
λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὥρεσσι.
μή πως ὡς ἀψῖσι λίνου ἀλόντε πανάγρου
ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' εὖ ναιομένην πόλιν ὑμήν.
σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμαρ
ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπήν.

ὣς φάτο Σαρπηδῶν, δάκε δὲ φρένας Ἔκτορι μῦθος·
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη
ὄτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν.
οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδὲ φόβηθεν.
ὡς δ' ἀνεμος ἄχνας φορέει ἱεράς κατ' ἄλωας

ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
κρίνη ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας,
αἷ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμαί· ὡς τότε Ἄχαιοὶ
λευκοὶ ὑπερθε γέγοντο κονισάλω, ὃν ῥά δι' αὐτῶν
οὐρανὸν ἔς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων
ἄψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἠνιοχῆς.
οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον· ἀμφὶ δὲ νύκτα
θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχη Τρώεσσιν ἀρήγων
πάντοσ' ἐποικόμενος· τοῦ δ' ἐκράϊαιεν ἐφετμᾶς
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει
Τρωσὶν θυμὸν ἐγεῖραι, ἐπεὶ ἴδε Παλλάδ' Ἀθήνην
οἰχομένην· ἢ γὰρ ῥά πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.
αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πῖονος ἔξ ἀδύτοιο
ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δὲ χάρησαν,
ὡς εἶδον ζῶόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα
καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὐ τι.
οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔγειρεν
Ἄρης τε βροτολοιγὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.

τοὺς δ' Αἴαντε δύω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
ὄτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν οὔτε ἰωκάς,
ἀλλ' ἔμενον νεφέλησιν εἰκότες ἄς τε Κρονίων
νηνεμῆς ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν
ἀτρέμας, ὄφρ' εὐδήσι μένος Βορέας καὶ ἄλλων
ζαχρειῶν ἀνέμων, οἱ τε νέφεα σκίοεντα
πνοιῆσιν λιγυρῆσι διασκιδναῖσιν ἀέντες·
ὡς Δαναοὶ Τρώας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
Ἄτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοῖτα πολλὰ κελεύων·
ὦ φίλοι ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἢ ἐπέφανται·
φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.

ἢ καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα
Αἰνείω ἔταρον μεγαθύμου Δηϊκόωντα
Περγασίδην, ὃν Τρώες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι
τίον, ἐπεὶ θεὸς ἔσκε μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι.
τόν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
ἢ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἶσατο χαλκός,
νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήηρος ἔλασσε·
δούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

ἐνθ' αὐτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους
υἱὲ Διοκλῆος Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,
τῶν ῥα πατήρ μὲν ἔναιεν εὐκτιμένη ἐνὶ Φηρῇ
ἀφνειὸς βιότοιο, γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
Ἄλφειοῦ, ὅς τ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης,
ὅς τέκετ' Ὀρτίλοχον πολέεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνακτα·
Ὀρτίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον,
ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
Κρήθων Ὀρσίλοχός τε μάχης εὐ εἶδότε πάσης.
τῷ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν

Ἴλιον εἰς εὖπωλον ἄμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
τιμὴν Ἀτρείδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάω
ἀρνημένω· τῷ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
οἶω τῷ γε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῆσιν
ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεισιν ὕλης·
τῷ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα
σταθμούς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῷ
ἀνδρῶν ἐν παλάμησι κατέκταθεν ὀξεῖ χαλκῷ·
τοῖω τῷ χεῖρεσιν ὑπ' Αἰνείαιο δαμέντε
καππεσέτην, ἐλάτησιν ἐοικότες ὑψηλῆσι.

τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ
σειῶν ἐγχείην· τοῦ δ' ὄτρυνεν μένος Ἴαρης,
τὰ φρονέων ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαιο δαμείη.
τὸν δ' ἴδεν Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ διέ ποιμένι λαῶν
μὴ τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφήλειε πόνοιο.
τῷ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα
ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι·
Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' οὐ μείνε θεός περ ἐὼν πολεμιστῆς
ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκρούς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
τῷ μὲν ἄρα δειλῷ βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων,
αὐτῷ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρῶτοισι μαχέσθην.

ἔνθα Πυλαιμέναε ἐλέτην ἀτάλαντον Ἴαρῆ
ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.
τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
ἔσταότ' ἔγχεϊ νύξε κατὰ κληΐδα τυχῆσας·
Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ' ἠνίοχον θεράποντα
ἔσθλον Ἀτυμνιάδην· ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους·
χερμαδίω ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἠνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν.
Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην·
αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου
κύμβαχος ἐν κονίησιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους.
δηθὰ μάλ' ἐστήκει· τύχε γὰρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης·
ὄφρ' ἵππω πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίησι
τοὺς ἵμασ' Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ' Ἀχαιῶν.

τοὺς δ' Ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
κεκλήγων· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες
καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἴαρης καὶ πότνι Ἐνυώ,
ἣ μὲν ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτῆτος,
Ἴαρης δ' ἐν παλάμησι πελώριον ἔγχος ἐνώμα,
φοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἔκτορος, ἄλλοτ' ὀπισθε.

τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος ἰὼν πολέος πεδίοιο
στήη ἐπ' ὠκυρόω ποταμῷ ἄλα δὲ προρέοντι
ἀφρῷ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω,
ὡς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῷ·

ὦ φίλοι οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἔκτορα δῖον
αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·
τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷς γε θεῶν, ὅς λαιγὸν ἀμύνει·
καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἄρης βροτῷ ἀνδρὶ ἔοικώς.
ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
εἵκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἴφι μάχεσθαι.

ὣς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
ἔνθ' Ἔκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάρμης
εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἔοντε, Μενέσθην Ἀγχιάλόν τε.
τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν Ἄμφιον Σελάγου υἱόν, ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῶ
ναῖε πολυκτῆμων πολυλήϊος· ἀλλὰ ἔ μοῖρα
ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ υἱας.
τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ πάγη δολιχόσκιον ἔγχος,
δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
ὀξέα παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
αὐτὰρ ὃ λάξ προσβάς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
ἔσπασατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυηήσατο τεύχεα καλὰ
ὠμοῖν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι.
δεῖσε δ' ὃ γ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
οἱ πολλοὶ τε καὶ ἔσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
οἱ ἔ μέγαν περ ἔοντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν
ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.

ὣς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην ἠὺν τε μέγαν τε
ᾧρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες
υἱὸς θ' υἰωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
τόν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
Σαρπηδὸν Λυκίων βουλευφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
πτώσσειν ἐνθάδ' ἔοντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
ψευδόμενοι δὲ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο
εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν
οἱ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων·
ἀλλ' οἷόν τινά φασι βίην Ἡρακλεΐην
εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμονα θυμολέοντα·
ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος
ἔξ οἴης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς·
σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
οὐδέ τί σε Τρῶεσσιν οἴομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι
ἐλθόντ' ἐκ Λυκίας, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι,
ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Ἄϊδαο περήσειν.

τόν δ' αὖ Σαρπηδῶν Λυκίων ἀγὸς ἀντίον ἠὔδα·
Τληπόλεμ' ἦτοι κείνος ἀπώλεσεν Ἰλιον ἱρὴν
ἀνέρος ἀφραδίησιν ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,
ὅς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῶ ἠνίπαπε μύθῳ,
οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ν εἴνεκα τηλόθεν ἦλθε.

σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῶ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳ.

ὣς φάτο Σαρπηδῶν, ὃ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος
Τληπόλεμος· καὶ τῶν μὲν ἀμαρτῆ δούρατα μακρὰ
ἐκ χειρῶν ἤϊξαν· ὃ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
Σαρπηδῶν, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινὴ·
τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε.
Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχρῃ μακρῶ
βεβλήκειν, αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα
ὄστέω ἐγχριμφθεῖσα, πατῆρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.

οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἐταῖροι
ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δὲ μιν δόρυ μακρὸν
ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὐ τις ἐπεφράσατ' οὐδὲ νόησε
μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον ὄφρ' ἐπιβαίῃ
σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.

Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δὲ οἱ φίλον ἦτορ·
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
ἢ ὅ γε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξεί χαλκῶ·
τῷ ῥα κατὰ πληθύν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
ἔνθ' ὅ γε Κοίρανον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
Ἄλκανδρόν θ' Ἀλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανιν τε.
καὶ νῦ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεὺς
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῶ
δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
Σαρπηδῶν Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε·
Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἐάσης
κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον· ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν
ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμελλον ἔγωγε
νοστήσας οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νῆπιον υἱόν.

ὣς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ,
ἀλλὰ παρήϊξεν λεληθμένος ὄφρα τάχιστα
ῶσαιτ' Ἀργείους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἐταῖροι
εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶ·
ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὥσε θύραζε
ἴφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἐταῖρος.
τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς·
αὐτίς δ' ἐμπνύνη, περὶ δὲ πνοιῇ Βορέας
ζώγρει ἐπιπνεύουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρηῆ καὶ Ἐκτορι χαλκοκορυστῆ
οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν

οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχη, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἔρην.

ἔνθα τίνα πρῶτον τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξαν
Ἐκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἔρην;
ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην,
Τρηχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον Οἰνόμαόν τε,
Οἰνοπίδην θ' Ἐλενον καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτρην,
ὅς ῥ' ἐν ὕλῃ ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
λίμνη κεκλιμένος Κηφισίδι· πὰρ δέ οἱ ἄλλοι
ναῖον Βοιωτοὶ μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες.

τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρην
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ,
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη,
ἦ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάω
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
εἰ οὔτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὐλον Ἔρην.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἄλκιῃς.

ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
ἦ μὲν ἐποιομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ἥρην πρέσβα θεὰ θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο·
Ἥβη δ' ἄμφ' ὀχέεσσι θεῶς βάλε καμπύλα κύκλα
χάλκεα ὀκτάκνημα σιδηρέω ἄξονι ἄμφις.
τῶν ἦτοι χρυσῆ ἴτυς ἀφθίτος, αὐτὰρ ὑπερθε
χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ιδέσθαι·
πλημναὶ δ' ἀργύρου εἰσὶ περιδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν·
δίφρος δὲ χρυσεῖοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν
ἐντέταται, δοιαὶ δὲ περιδρομοὶ ἀντυγῆς εἰσι.
τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρω
δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα
κάλ' ἔβαλε χρύσει· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρην
ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ ἔριδος καὶ αὐτῆς.

αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
πέπλον μὲν κατέχευεν ἑάνον πατρός ἐπ' οὔδει
ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτῇ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν·
ἦ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν
δεινὴν, ἣν περὶ μὲν πάντη Φόβος ἐστεφάνωται,
ἐν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἰωκή,
ἐν δὲ τε Γοργεῖη κεφαλή δεινοῖο πελώρου
δεινὴ τε σμερδνὴ τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
χρυσείην, ἑκατὸν πολιῶν πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν·
ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος
βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἠρώων, οἷσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Ἥρην δὲ μάλιστα θεῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ ἃς ἔχον Ἔρην,
τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπὸς τε

ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἤδ' ἐπιθεῖναι.
τῆ ῥά δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους·
εὖρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων
ἀκροτάτη κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ζῆν' ὑπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπε·
Ζεῦ πάτερ οὐ νεμεσίζη Ἄρη τάδε καρτερὰ ἔργα
ὄσσάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
μὰψ ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον ἐμοὶ δ' ἄχος, οἱ δὲ ἔκηλοι
τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὅς οὔ τινα οἶδε θέμιστα;
Ζεῦ πάτερ ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεται, αἴ κεν Ἄρη
λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδίωμαι;

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην,
ἦ ἔ μάλιστ' εἴωθε κακῆς ὀδύνησι πελάζειν.

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
μάστιξεν δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθη
μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
ὄσσον δ' ἠεροειδὲς ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
ἡμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
τόσσον ἐπιθρῶσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἴξον ποταμῷ τε ῥέοντε,
ἦχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
ἔνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
λύσασ' ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευε·
τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.

αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι
ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
ἔστασαν ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
εἰλόμενοι λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν
ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
ἔνθα στᾶσ' ἤυσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνω,
ὅς τόσον αὐδήσασχ' ὄσον ἄλλοι πεντήκοντα·
αἰδῶς Ἀργεῖοι κάκ' ἐλέγχεα εἶδος ἀγητοῖ·
ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος·
νῦν δὲ ἐκάς πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.

ὣς εἰποῦσ' ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
Τυδείδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
εὖρε δὲ τὸν γε ἀνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
ἔλκος ἀναψύχοντα τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῶ.
ἰδρῶς γὰρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα κελαινεφὲς αἴμ' ἀπομόργνυ.
ἵππειου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἤψατο φώνησέν τε·
ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς.

Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητῆς·
καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἶασκον
οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
ἄγγελος ἐς Θήβας πολέας μετὰ Καδμείωνας·
δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον·
αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὄν καρτερόν ὡς τὸ πάρος περ
κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα.
σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἴσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι·
ἀλλὰ σευ ἢ κάματος πολυᾶϊξ γυῖα δέδυκεν
ἢ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύ γ' ἔπειτα
Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνείδαο.

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερός Διομήδης·
γινώσκω σε θεὰ θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο·
τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
οὔτέ τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος,
ἀλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων ἄς ἐπέτειλας·
οὐ μ' εἶας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τὴν γ' οὐτάμεν ὄξεϊ χαλκῶ.
τοῦνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι ἠδὲ καὶ ἄλλους
Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
γινώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τυδείδη Διόμηδες ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῶ
μήτε σύ γ' Ἄρηα τό γε δεῖδιθι μήτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων, τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθός εἰμι·
ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἄρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους,
τύψον δὲ σχεδίην μηδ' ἄζεο θοῦρον Ἄρηα
τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἄλλοπρόσαλλον,
ὅς πρῶην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ στεῦτ' ἀγορεύων
Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν,
νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.

ὡς φαμένη Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
χειρὶ πάλιν ἐρύσασ', ὃ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσεν·
ἢ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα δῖον
ἐμμεμαυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων
βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἀνδρὰ τ' ἄριστον.
λάζετο δὲ μᾶστιγα καὶ ἠνία Παλλὰς Ἀθήνη·
αὐτίκ' ἐπ' Ἄρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον Ὀχησίου ἀγλαὸν υἱόν·
τὸν μὲν Ἄρης ἐνάριζε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
δῦν' Αἴδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης.

ὡς δὲ ἶδε βροτολοιγὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,
ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασε
κεῖσθαι ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμὸν,
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

πρόσθεν Ἴαρος ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἠνία θ' ἵππων
ἔγχρῃ χαλκείῳ μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι·
καὶ τό γε χερσὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ᾤσεν ὑπέκ δίφροιο ἐτώσιον ἀίχθῆναι.
δεύτερος αὖθ' ὠρμᾶτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
ἔγχρῃ χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
νειάτου ἐς κενεῶνα ὅθι ζωννύσκετο μήτηρ·
τῇ ρά μιν οὔτα τυχῶν, διὰ δὲ χροῖα καλὸν ἔδαψεν,
ἐκ δὲ δόρου σπάσεν αὐτίς· ὃ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἴαρος
ὅσσον τ' ἑννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
ἄνδρες ἐν πολέμῳ ἔριδα ξυνάγοντες Ἴαρος.
τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳάς τε
δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἴαρος ἄτος πολέμοιο.

οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἄηρ
καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσσαέος ὄρνυμένοιο,
τοῖος Τυδείδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἴαρος
φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
καρπαλίμως δ' ἴκανε θεῶν ἔδος αἰπὺν Ὀλυμπον,
πᾶρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθέζετο θυμὸν ἀχεύων,
δείξεν δ' ἄμβροτον αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς,
καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ζεῦ πάτερ οὐ νεμεσίζη ὄρων τάδε καρτερὰ ἔργα·
αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
ἀλλήλων ἰότητι, χάριν ἄνδρεςσι φέροντες.
σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην
οὐλομένην, ἣ τ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.
ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι θεοὶ εἰς ἔν Ὀλύμπῳ
σοὶ τ' ἐπιπείθονται καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
ταύτην δ' οὔτ' ἔπει προτιβάλλεαι οὔτε τι ἔργῳ,
ἀλλ' ἀνιεῖς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' ἀΐδηλον·
ἣ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπερφίαλον Διομήδεα
μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος·
ἀλλὰ μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἣ τέ κε δηρὸν
αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσιν,
ἣ κε ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσι.

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
μὴ τί μοι ἄλλοπρόσαλλε παρεζόμενος μινύριζε.
ἔχθιστος δὲ μοὶ ἐσσι θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
αἰεὶ γὰρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀσχετον οὐκ ἐπιεικτὸν
Ἴαρος· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῆ δάμνημ' ἐπέεσσι·
τῷ σ' οἴω κείνης τάδε πάσχειν ἑννεσίησιν.
ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα·
ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσί, ἐμοὶ δὲ σε γείνατο μήτηρ·
εἰ δὲ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένεω δ' ἀΐδηλος
καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐρανιῶνων.

ὧς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγειν ἰήσασθαι.
τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσω
ἠκέσατ'· οὐ μὲν γὰρ τι καταθνητὸς γ' ἐτέτυκτο.

ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
ὑγρὸν ἔόν, μάλα δ' ὦκα περιτρέφεται κυκώωντι,
ὡς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἔρῃα.
τὸν δ' Ἥβη λούσεν, χαρίεντα δὲ εἴματα ἔσσε·
πὰρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο κύδει γαίῳν.

αἶ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μέγαλοιο νέοντο
Ἥρη τ' Ἀργεΐη καὶ Ἀλαλκομενῆϊς Ἀθήνη
παύσασαι βροτολοιγὸν Ἔρῃ ἄνδροκτασιάῳν.